

OVERWEGINGEN VAN HOLDIE

Holdie is bekend bij de redactie

HOI MENSEN,

MAG ik mij even voorstellen? Ik ben Holdie, een vaste bewoner van deze wijk. Sterker nog, ik bewoonde hier mijn holletje al lang voordat deze wijk er stond en voor alle mensen hier kwamen wonen. In de DZJAK, het wijkblad dat de voorganger was van De Holendrecht, schreef ik al mijn stukjes over mijn belevenissen in de wijk. Ik vond dat toen nodig, omdat ik altijd buiten woon en daarom een heel andere kijk heb op de dingen die de bewoners van Holendrecht doen.

JAMMER genoeg kwam daar een eind aan toen ik op een dag een wandeling was gaan maken en mijn type-machientje in mijn holletje had achter gelaten. Ja, je gaat niet de hele dag lopen slepen met zo een ding en zeker niet als je zo klein bent als ik. Toen ik in de avond terug kwam schrok ik me rot: mijn holletje was weg! Ze hadden een grote metalen bak in de grond gezet waar eerst mijn holletje was en alle mensen gooiden daar nu hun afval in.... Dat was natuurlijk wel even schrikken. Niet omdat ik nergens meer kon wonen hoor, want een holletje heb ik zo gegraven, maar het betekende het einde van mijn stukjes voor het wijkblad. Mijn type-machientje heb ik nooit meer terug gezien....

NATUURLIJK ben ik al die jaren gewoon in de wijk gebleven, en eerst dacht ik dat het wel mooi was zo. De mensen konden de hele dag door hun afval weggoien in die grote bak in de grond en iedere dag werd dat ook weer netjes opgehaald. Grote dingen konden op bepaalde dagen worden neergezet en zelfs voor gevaarlijk afval was er een goede oplossing. Prachtig toch! Ik was dan wel mijn type-machientje kwijt en kon de mensen mijn belevenissen niet meer vertellen, maar dat leek ook helemaal niet meer nodig. Ik was een tevreden rondkruipertje. Echt waar, en een tijdlang lette ik alleen maar op mijn eigen bezigheidjes.

OP een mooie zonnige dag, ik had net mijn holletje verlaten, zag ik een grote schaduw langs mijn kleine schaduw vliegen en ik kromp van de schrik in elkaar. Bijna op hetzelfde moment hoorde ik een harde plof. Ik keek om me heen en zag wat er was gebeurd: iemand had vanuit het raam gewoon een zootje troep in het groen gegooid en trok daar een gezicht bij alsof dat doodnormaal was! Ja, ik kan mij vergissen, maar ik meende zelfs een misplaatst lachje te zien. Nu ben ik daar te klein voor, maar ik had hem wel even de

waarheid willen zeggen!
Eigenlijk ging ik dat ook doen en ik rende zo hard als mijn beentjes me dragen konden door het poortje van het zachte hof naar de voorkant van de huizen om daar

eens even aan te bellen. Nou ben ik daar ook weer te klein voor, maar ik kwam aan de oplossing van dat probleem niet eens toe... Mijn prachtige groene lijfje sloeg helemaal geel uit van de schrik toen ik het hof bekeek. Mijn oogjes rolden heen en weer en mijn ledemaatjes begonnen te trillen. Wat een verschrikkelijke aanblik, hier had ik jarenlang mijn oogjes voor gesloten gehouden, maar dit was te erg: op de afvalbak in de grond stonden al dan niet gescheurde zakken, dozen en andere troep, ja, zelfs winkelwagentjes! Die winkelwagentjes horen daar natuurlijk al helemaal niet, maar de rest had makkelijk in de afvalbak gegooid kunnen worden, want die was bijna leeg. Overal op het hof waaide ook rotzooi rond en op de plek waar grof vuil mag worden neergezet op vastgestelde dagen lag het helemaal vol, hoewel de ophalers pas de dag ervoor waren geweest! Er lag grofvuil, maar ook gevaarlijke en gemene dingen zoals blikken met olie en een accu,... mijn handje brandde toen ik er even tegenaan leunde!

IK was werkelijk helemaal ontgaan, hoe kan het dat mensen op zo een vuilnisbelt willen leven? Zien ze dan niet dat dit ongezond en gevaarlijk is voor mens en dier? Kinderen die lekker buiten komen spelen kunnen zich bezeren of vergiftigen! Lieve mensen, het is allemaal geen gezicht die rotzooi, maar het is ook nog eens vies en gevaarlijk voor iedereen en in het bijzonder de kinderen en de dieren die hier ook leven. Doe uzelf en mij een plezier en ga beter om met uw afval en spreek ook anderen hierop aan die mijn stukje misschien niet lezen. Holendrecht kan zoveel mooier en gezonder zijn als iedereen daar aan meewerkt.

GELUKKIG kon ik dit stukje even snel tikken op een onbewaakte computer, dat is een voordeel van klein te zijn en veel pootjes te hebben: met dit warme weer laat er altijd wel iemand zijn raam open staan. Ik heb na jaren weer eens mijn zegje kunnen doen en hoop dat ik op uw hulp mag rekenen!

Met veelvoetige groet, Uw aller HOLDIE